

Presstopp nästa Boteblad
söndagen den 1/10

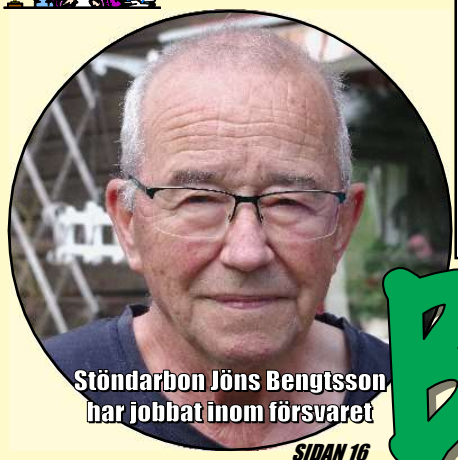

Stöndarbon Jöns Bengtsson har jobbat inom försvaret

SIDAN 16



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Inflyttade barnfamiljen i Sunnersta trivs mycket bra SIDAN 8



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Inflyttade barnfamiljen i Kalknäs trivs mycket bra SIDAN 10

Botebladet

SOMMAREN 2023

Ansvarig utgivare: Boteåparlamentet

Nytt företag har sett dagens ljus i Valla



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Fabian Ullström har startat en snickerifirma. SIDAN 7

Ny utvecklingsplan för Boteå framtagen



FOTO: UTA KÖRNER

Arbetsmöten har hållits under våren. SIDAN 20

Betessläpp samlade mängder av folk



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Kosläppet på Grilloms gård var en succé. SIDAN 27

Övrigt innehåll: Sidan

- Björkå Samhällsförening 29
- Boteå Bibliotek 25
- Boteå Båt och Bad 30
- Boteå Församling 24, 26
- Boteåparlamentet 19-20, 28
- Boteå Skoterklubb 23
- Kalknäs skola 22
- Sunnersta Folkets Hus 3-5, 31
- Undroms IF 12-13
- Överlännäs Församling 21

KULTURFÖRENINGEN BOTATON HAR FÅTT NY HEMADRESS!



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Kulturföreningen ser flera fördelar med flytten till Sunnersta

Botatonhuset har sedan den 1/6 en ny ägare, vilket Botebladet förhoppningsvis får anledning att återkomma till. En månad tidigare satte Botaton igång med sin verksamhet i Sunnersta Folkets Hus.

Botaton har numer sin hemvist i Sunnersta Folkets Hus



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Botaton kommer fortsättningsvis att bedriva sin kulturverksamhet i Sunnersta Folkets Hus. Den 14/6, 15/6 och 18/6 kör man föreställningar där. SIDORNA 4-6

Sunnersta Folketshusförening har fått en ny ordförande

Rodney Bradbury har tagit sig an ordförandeskapet



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

SIDAN 3

SIDAN 21: HANS MAJESTÄT KONUNGEN BOKADE IN ETT MÖTE MED BOTEÅFÖRETAGARE

Sidan 32: Utpumpad Boteåbo somnade under en musikföreställning

LEDAREN

Välkommen att ta del av ännu ett fullmatat nummer av Botebladet, Boteås egen tidning!

Det är fantastiskt att se att Boteå fortsätter att vara en inflyttningsbygd och speciellt glädjande är det när vi får välkomna barnfamiljer med allt det positiva som det innebär för framför allt Kalknäs skolans framtid. Personligen har jag en stor förmån som, tack vare arbetet med Botebladet, får möjlighet att både välkomna, lära känna och presentera dessa nya och trevliga byinvånare. Jag hoppas att Botebladets läsare uppskattar att ta del av dessa artiklar. Personligen tror jag att de har ett positivt värde för både de nyinflyttade och för bygden i helhet. Ett litet aber är dock att det har visat sig vara stört omöjligt att hinna med och presentera de nya som flyttar in, eftersom de kommer i en strid ström och att vissa inflyttningar sker i skymundan. Därför uppskattar jag alltid när folk hör av sig och tipsar om att t ex grannhuset har fått nya bosättare.

Nästa nummer av Botebladet beräknas komma ut vecka 41, om allt går som det ska med tryckning o s v, och sträcker sig januari månad ut. Hoppas att vi allesammans får en välsignad sommar och väl mött på de samlingar och arrangemang som ligger framför i vår och förhoppningsvis kommer att annonseras på bygdens hemsida www.botea.se!

Rolf Ronestjärna, chefredaktör


Botebladet
ASYLSÖKANDE FAMILJER ÄR PÅ GÅNG TILL BOTEÅ!
Ödesdigert misstag av kraftbolaget
Utemiljön på skolan har förbättrats
Stranden i Undrom räddades
Botefestivalen förbereds för fullt

Bilden ovan visar hur Botebladet såg ut för exakt tio år sedan.
Gamla nummer finns till försäljning!

Kontakta gärna oss i redaktionen:
Rolf Ronestjärna 072-573 70 75
Erik Sundberg 070-341 98 81
Ulla Bodin 070-191 55 02

PRESSTOPP NÄSTA BOTEBLAD
söndagen den 1/10 2023
Notera detta datum i Din planering!

Signerat

För två år sedan flyttade vi upp. Lämnade ett stressigt radhusliv i Gävle och allt vi kände till, för ett hus, en utsikt och en tillvaro, på den ångermanländska landsbygden. För ett enklare liv. För ett mer lagom eller till och med rimligt liv. För att få leva med flit och på det sätt vi bara drömt om tidigare. På en plats vi annars reser till för att återhämta oss. Nu bor vi i den och lär oss av den. Nära naturen, med djuren och med varandra. Med tid, plats och ork över till oss själva, barnen och våra intressen. Och med en aldrig sinande källa till bygemenskap!

Det är också något självsligt befriande och förlåtande med ett gammalt hus. Här får en f d perfektionist vara på good enough-rehabilitering. Skavanker och slitage påminner om vår egen förgänglighet, att livet inte är perfekt och att trivsel borde gå före allt. Sådant som är viktigt på riktigt. Plötsligt ser barnens stökiga legobyggen så självklara ut mot de gamla trägolven. En brödsmulig bordsduk är så rimlig att den lika gärna kan få ligga kvar. Här spelar det ingen roll att det pappspända innertaket har några sprickor, att vi har maskrosor över halva gräsmattan eller att husets framsida har en annan kulör än övriga sidor. För potentialen är enorm och livskvaliteten redan höjd med 500 %. Det här får ta sin (livs)tid och den tanken är lika vilsam som insiktsfull.

Samtidigt hänger en loppisfyndad väggbonad i köket. "Tag väl vara på ditt liv. Nu är det din stund på jorden". Ett motto värt att hänga upp i husets hjärta. För varje dag är, stillsamheten på den här platsen till trots, något av en arbetsdag. För gården väntar inte och djuren behöver oss. Men på något sätt behöver jag också mig själv just så här. Iklädd hängselbyxor och sovflätor, arbetandes till solen går ned, med barnen inkluderade på valfritt hörn. Jag vill så gärna ge dem just det här. Låta dem se att arbete lönar sig. Var maten kommer från. Att man kan skapa mycket av nästan ingenting. Men framför allt vill jag att de ska minnas mig lycklig. För vår vardag nu är våra barns hela barndom.

Valla har gjort mig mer jordad än någonsin. Mer i kontakt med mitt inre. Mer mån om våra resurser, både i oss själva och det vi förvaltar på gården. Mer trygg, mer närvarande och mer levande än jag trodde var möjligt. Ju mer jag tänker på det desto tydligare blir det: Hur vi valde rätt som flyttade upp och hur bra den här platsen redan har fått oss att må. Oss alla fyra. För här finns ingen storstadsstress. Här finns bara vi, tidlösa dagar, oändliga möjligheter, framtidsdrömmar och en sol som aldrig riktigt går ned.

Här finns en trivsel som (nästan) går att ta på. En sån jag tidigare bara känt bland mormors manglade lakan. Ett bo jag kan få vila tankarna i. Läka från världens stora frågor och dess (icke)svar. En plats man klarar sig på – vad som än händer – och en plats man vill ägna åt livet. Framför allt vill jag återuppbygga mig själv igen, efter det som stadsstressen tog ifrån mig. Vi börjar ha den platsen just här i Boteå.



Jessica Ullström, Valla



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Rodney Bradbury har tagit på sig ordförandeskapet i Sunnersta Folketshusförening.

Sunnersta Folkets Hus har ny ordförande

Målsättningen för Folketshusföreningens nya styrelse är att verksamheten ska öka i huset

Botebladet kunde i sitt förra nummer berätta om att framtiden för *Sunnersta Folketshusförening* var högst osäker, beroende på att man var i ett akut behov av en ny ordförande. Sedan en tid tillbaka hade nämligen *Uta Körner*, föreningens ganska nytillträdde kassör, tvingats axla uppgiften.

Sedan dess har det dock hänt en del när det gäller denna viktiga fråga. På föreningens årsmöte den 27:e mars hade man nämligen glädjen att få välja och välkomna *Rodney Bradbury* som ny ordförande och dessutom kunde man räkna in två nya styrelsemedlemmar. Rodney, som även är med i styrelsen för *Bibliotekets Vänner i Boteå* och för stunden är skriven i *Uppsala*, planerar att eventuellt framöver bosätta sig permanent i *Filadelfiakapellet* i *Undrom*, som han sedan några år tillbaka håller på och fixar iordning. Den nya styrelsen har precis kommit igång, men man har ändå börjat tänka i banor om hur man ska kunna utveckla verksamheten. *”Huset är en stor tillgång för bygden och vi har kommit fram till att det är viktigt att kunna använda huset för mer verksamhet för ekonomins skull. Vi har bl a pratat om studiecirklar och eventuella matlagningsträffar i husets fina kök”*, berättar Rodney. Övriga medlemmar i *Folketshusföreningens* styrelse är *Uta Körner* (kassör), *Ann-Louise Wallblom*, *Lennart Johansson* (ny) och *Ariane Körner* (ny).

av Rolf Ronestjärna


FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Sedan ifjol sköter Björn Jönsson vaktmästarsysslan.


FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Rodney Bradbury valdes till ordförande på årsmötet.



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Botatons barnteatergrupp, som numer håller till i Sunnersta Folkets Hus, leds av Per Magnus Lilja och Ariane Körner.

Efter försäljningen av Botatonhuset har Botaton flyttat till Sunnersta Folkets Hus

Det nya boendet inleds med den komiska teaterföreställningen Spökdrottningens döttrar

Botebladet kunde i sitt förra nummer berätta om att *Kulturföreningen Botaton* har kämpat med sin ekonomi och att man, på det s k krismöte som hölls den 26:e februari, konstaterade att man inte längre hade ekonomiska möjligheter att ha kvar det s k *Botatonhuset* i *Kalknäs*. En tänkbar lokal, som det nämndes om i mötet och dit *Botaton* eventuellt skulle kunna flytta sin verksamhet, var *Sunnersta Folket Hus*.

I samtal mellan de två föreningarna kom man överens om ett samarbete och den 2:a maj flyttade *Botaton* sin verksamhet till *Sunnersta Folkets Hus*, i samband med att man drog igång sina teaterträningar där. *”Givetvis var det tråkigt att lämna Botatonhuset, för det var något av en fristad där vi kunde bedriva vår verksamhet när och som vi önskade, vilket kanske inte kommer gå att göra i fortsättningen. Men vi är naturligtvis jätteglada över att vi har fått möjlighet att hålla till på Sunnersta”*, konstaterar *Per Magnus Lilja*, som har varit ansvarig för teaterverksamheten i föreningen sedan hösten 2018. Han konstaterar vidare att flytten fortsättningsvis kommer att försvåra det en del för både barn och föräldrar. Tidigare kunde t ex Per Magnus promenera över och hämta barnen från *Fritids*,



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Teaterensemblen tränar för fullt när Botebladets teaterrecensent kommer på besök till Sunnersta Folkets Hus.

på *Kalknäs skola*, och serverade ett mellanmål innan teaterträningen drog igång. Nu kommer föräldrarna att fortsättningsvis behöva lösa logistiken själva.

En stor fördel med lokalbytet, anser Per Magnus, är dock att *Sunnersta Folkets Hus* är mycket större än *Botatonhuset* och att barnen därför har större utrymmen att röra sig på. Likaså har *Sunnersta* en s k melodiös scen, vilket innebär att den är byggd med det gamla viset; d v s att den är betydligt djupare än vad de nyare scenerna är. *”Vi ser därför positivt på framtiden och vi hoppas att vi framöver även ska kunna få till gästspel av t ex Riksteatern.”*, säger Per Magnus.

Ett möte har hållits med representanter från de två föreningarnas styrelser, där man har samtalat och kommit överens om det framtida samarbetet och om vad man skulle kunna göra för att eventuellt kunna modernisera själva scenen. *”Vår gemensamma tanke är även att vi tillsammans ska försöka utöka verksamheten på Sunnersta”*, berättar Per Magnus vidare och nämner att man t ex skulle kunna köra soppteater, trubaduraftnar och standup-kvällar. Framöver hoppas han även att kunna få till en vuxengrupp.

Men närmast på programmet står dock teaterföreställningen *Spökdrottningens döttrar*, som är en pjäs skriven av Per Magnus utifrån barnens egna förslag och önskemål. Pjäsen är en komedi som passar alla åldrar och i grova drag handlar den om en flicka, som heter Lydia, som har ärvt sin döda farmors förmåga att prata med spöken. När Lydia besöker kyrkogården hör hon plötsligt en massa skrik. Men eftersom hon vet att det är högst olämpligt att föra en massa oväsen på en kyrkogård, så undrar hon givetvis vem eller vilka det är som gör detta. Det visar sig att det är en grupp spöken som letar efter en gast som har för vana att rymma från dödsriket och i samband med det skrämma kyrkoherden och dennes fru, något som är strängt förbjudet i spökkretsar.

Redan i oktober påbörjades arbetet med föreställningen, som är en ca 45 minuter lång enaktare med egenproducerad, både fysisk och digital, scenografi. Efter jul kom föräldern *Ariane Körner* med i produktionen som resursperson, men med tiden involverades hon i föreställningen och, i samklang med de nio barnskådespelarna, axlar hon nu rollen som *Spökdrottningen*.

I samband med fototillfället får jag mig en pratstund med nioåriga *Ava Wictorén*, som gör rollen som Lydia. Hon berättar att det är hennes första huvudroll och att hon genast tackade ja när hon blev tillfrågad av Per Magnus om hon kunde tänka sig att spela huvudrollen. Hon berättar vidare att hon inte är ett dugg nervös inför att stå på scen och att hon även har tränat en hel del hemma. *”Det känns bara jätteroligt och jag tycker verkligen om att stå på scenen och sjunga. Det är också roligt att alla tittar på en när man säger sina repliker”*, berättar hon.

De tre föreställningarna, som är ett samarrangemang med *ABF*, kommer att spelas den 14/6, 15/6 och 18/6. Både före och efter föreställningen kommer det att finnas möjlighet att köpa fika.

av Rolf Ronestjärna



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Ava Wictorén har huvudrollen i teaterföreställningen.



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Samtliga skådespelare i föreställningen Spökdrottningens döttrar, som spelas den 15/6 och 18/6, har talroller.


FOTO: ULLA BODIN

Lena Röding och Uta Körner bidrog till att det blev en lyckad försäljning i Botatonhuset.

Utförsäljning ägde rum hos Botaton

Det fanns mycket smått och gott som såldes i samband med tömningen av Botatonhuset

Nu är *Botatonhuset* sålt och teaterverksamheten flyttar nu till *Sunnersta Folkets Hus*. Den 7:e maj hade kulturföreningen *Botaton* utförsäljning av diverse saker som samlats i huset under årens lopp. Det var allt ifrån koppar och husgeråd till stegar och stolar. Ett rum på övervåningen var fullt av gamla kläder och skor som besökarna kunde botanisera bland och förhoppningsvis hitta något intressant. Där fanns bl a flera rytminstrument (tamburiner och maracas), en jättexylofon i trä, ett set med tre golvlampor, ett gammalt älghuvud och en hög med noter av diverse slag (hittade själv ett körarrangemang på *George Gershwin´s Rhapsody in Blue*). Där fanns även gamla skolplanscher och framkallningsutrustning för ”vanliga” svartvita foton och jag har säkert bara fått med knappt hälften av allt som fanns i huset.

När jag kom dit en halvtimme efter öppnandet var det många saker som redan hade en s k såldlapp på sig, så det var nog bra att vara i tid om det var något som man visste att man var extra intresserad av. Under de första timmarna var det en jämn ström av människor som kom. De tittade, hittade och köpte något som de ville ha. Naturligtvis kunde man ta en paus i tittandet och ta sig en kopp kaffe med olika sorters kakor och bullar. När dagen sedan summerades visade det sig att föreningen hade fått ihop ett nästan femsiffrigt belopp i kronor.

av Ulla Bodin


FOTO: ULLA BODIN

Mängder av prylar och pryttlar bytte ägare under dagen.


FOTO: ULLA BODIN

Det gick även att hitta fynd i Botatonhusets källare.


FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Fabian Ullström har pluggat två år på Byggnadsvårdsprogrammet på Träakademin i Kramfors.

Nytt företag har dragit igång i Valla

Fabian Ullström är på gång med sitt nystartade snickeriföretag Stillsam Byggnadsvård

Botea har ett synnerligt företagsvänligt klimat och i bygden huserar det ett stort antal företag. Det allra färskaste företaget, som har sitt säte i *Valla*, är *Fabian Ullströms* enskilda firma *Stillsam Byggnadsvård*.

Fabian, som tillsammans med sin familj kom inflyttandes till *Valla* sommaren 2021 (se *Botebladets* höstnummer 2022 på *www.botea.se*), har under de två senaste åren studerat på *Byggnadsvårdsprogrammet* på *Träakademin* i *Kramfors*. I början av juni är han klar med sin utbildning och kommer då att dra igång verksamheten, där han bl a erbjuder timmerlagning, produktion av stolpverk samt grövre snickerier såsom fasader och golv, men även lagning av fönster och dörrar på äldre hus. *”Jag tycker att det är kul att arbeta med mina händer med sunda materialval”*, berättar Fabian, som redan nu har jobb inbokade. Just nu håller han förresten på med sitt examensarbete; nämligen en timrad grillkåta som senare kommer att sättas upp i *Tybränn*.*”Jag har alltid velat driva ett eget företag och har även lockats av tanken att vara min egen chef där jag styr min egen tid”*, berättar Fabian. Hans mål är att kunna jobba så lokalt som möjligt, men han kan även tänka sig att ta jobb lite längre bort. Till en början kommer han mestadels att jobba ute hos kund, men han håller ögonen öppna efter någon form av verkstadslokal i närområdet.

av Rolf Ronestjärna


FOTO: ROLF RONESTJÄRNA


FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Vallabon Fabian Ullström kommer i sitt företag bl a åta sig att renovera gamla dörrar och fönster.



Sedan 2021 är paret Jonas Olofsson och Ellinor Berglund, med barnen Alfred och Ava, Sunnerstabor.

Jonas och Ellinor, med barnen Alfred och Ava, stormtrivs i Sunnersta

Musiken har alltid stått i centrum för paret Jonas Olofsson och Ellinor Berglund

Boteå har på senare år haft den stora glädjen att välkomna ett antal barnfamiljer, där paret *Jonas Olofsson* och *Ellinor Berglund*, med barnen Ava och Alfred, är en av dessa.

2021 köpte familjen huset i *Sunnersta* (det första huset på vänster sida när man svänger upp på grusvägen mot *Sunnersta Folkets Hus*). Fast egentligen hade Jonas, innan han och Ellinor blev ett par, redan huserat där sedan i december 2017.

Jonas berättar att han föddes och växte upp i *Bredaryd* och att hans familj flyttade till *Herrskog* när han var åtta år gammal. Han kom att växa upp i en musikalisk familj och ganska direkt, efter flytten norrut, började han att spela trummor. Tillsammans med sina två bröder kom repertoaren, spelad i familjens källare, att till största del att bestå av låtar med heavy metalbandet *Metallica*.

Efter det estetiska programmet på *Nolaskolan*, med inriktning på musik och huvudinstrumentet trummor, blev det, med start från 2006, ett års studier för Jonas på musiklinjen på *Liljeholmens Folkhögskola* i *Rimforsa*, där trummor även var hans huvudinstrument. Ganska direkt startade han och två klasskompisar ett band och de kom att spela tillsammans under hela skoltiden. Ungefär samtidigt gick han också med i ett metalband i *Linköping*, som han även fortsatte att spela med efter det att han, efter tiden på folkhögskolan, flyttade till *Linköping*.

I slutet av tiden i *Linköping* väcktes en längtan hos Jonas att få lära sig orkestral musik, bl a beroende på att han hade blivit influerad och inspirerad av filmmusik och TV-spelsmusik. När Jonas föräldrar flyttade till *Docksta* våren 2009, bestämde han sig för att hänga med. På hösten började han en ettårig utbildning i musikproduktion på *Hola Folkhögskola* och året därpå ansökte han och kom in på den treåriga kompositionsutbildningen på *Musikhögskolan* i *Piteå*. *”Där fick jag möjlighet att skriva för orkester och det var en fantastisk upplevelse!”*, minns Jonas. Under andra studieåret skickade han in ett bidrag till den årliga tonsättartävlingen i *Uppsala* och döm av hans förvåning när hans bidrag hamnade på en hedrande tredjeplats av sex finalbidrag. *”Roligast var dock att jag, med min jämförelsevis korta erfarenhet, fick ta emot publikens och radiolyssnarnas pris!”*

Efter avslutad utbildning fortsatte Jonas med en tvåårig mastersutbildning i komposition på *Musikhögskolan* och 2016 var han tillbaka på *Hola Folkhögskola*; nu som lärare på heltid i den nystartade utbildningen i TV-spelsmusik, som består av både musikproduktion och ljuddesign.

Som kompositör har Jonas även en egen firma där han åtar sig olika uppdrag. Han har t ex skrivit ett stycke åt *Arméns musikkår* i *Stockholm*, tänkt för en invigningskonsert för nya *I 21* i *Sollefteå*.

Ellinor berättar att hon föddes på *Sollefteå BB* och att hon växelvis kom att växa upp hos föräldrarna i *Ramvik* respektive *Härnösand*. Likt Jonas växte Ellinor upp i en musikalisk familj, likt *familjen Trapp* i *Sound of Music*, som turnerade i regionen. Hennes farfar var kompositör och författare och hennes pappa, som doktorerat i historia, har skrivit ett antal historiska böcker och även skrivit en del visor.

Efter det estetiska programmet i *Härnösand* gick Ellinor ett år på musikalutbildningen på *Hola Folkhögskola*. Därefter kom hon att gå två år på *Musikalakademin* i *Umeå*. Mellan åren 2012-2018 studerade hon till master teacher i *Estill Voice* på en skola som har sitt säte i *USA*, men som även bedriver undervisning i *Europa*, bl a i Sverige och *Danmark*. Samtidigt fick hon också möjlighet att bl a lära sig fysisk teater, stage fight, stunt och akrobatik. Under tiden hon studerade, hade hon även möjlighet att jobba och 2013 fick hon jobb som sångpedagog på *Hola Folkhögskola*, ett jobb som hon haft sedan dess med vissa avbrott för barnafödsel, mammaledighet och även satsning på den egna musikaliska karriären. Under graviditeten och mammaledigheten började Ellinor, tillsammans med ett par kompositörer, att skriva på en musikal; *Det Stora Oväsendet*, som handlar om häxprocesserna i *Torsåker*. *”Häxprocesserna har alltid fascinerat mej, inte minst för att jag, i rakt nedstigande led, är släkt med den ökände prästen Laurentius Horneaus, som drev häxprocesserna i Torsåker, där 71 personer, mestadels kvinnor, brändes på bål!”*, förklarar Ellinor. Musikalen hade 2014 sitt uruppförande i medeltidsbyn *Styresholm* och året därpå uppfördes den igen, för att 2022 än en gång spelas, den här gången vid *Styresholms fogdeborg* och i samarbete med *Teater Västernorrland*. Den sistnämnda var en omarbetad föreställning med fem nya musikstycken av Jonas och det var under arbetet med denna produktion (under pandemin) som Ellinor och Jonas blev ett par. Efteråt har *Riksteatern* riktat en förfrågan till Ellinor om hon nästa år skulle kunna tänka sig att köra en sommarturné med *Det Stora Oväsendet*. *”Vi har inte tagit beslut om det än, med anledning av våra jobb på Hola och eftersom vi redan har ett antal egna projekt på gång”*, konstaterar Ellinor och Jonas.

Idag har Ellinor en 80-procentig tjänst som sångpedagog på kursen *Musikalstudion Höga kusten* på *Hola Folkhögskola*. Under våren har hon dessutom utbildat sig i *Stockholm* till yogalärare och i höst kommer hon att köra igång yogakurser på *Majoren* i *Sollefteå*. *”Min förhoppning är att framöver också kunna dra igång yogakurser här i Boteå”*, berättar hon.

Att familjen, med Jonas och Ellinor i spetsen, trivs bra med sin nya livssituation i *Sunnersta* råder det ingen som helst tvekan om. *”Det är fantastiskt att få bo här och det är otroligt vackert där vi bor!”*, konstaterar de samfällt och de tycker båda att de har förhållandevis nära till både jobbet på *Hola* och även till *Sollefteå* och *Örnsköldsvik*. *”Vi uppskattar också att det finns så fina badmöjligheter i närområdet, både i Gålsjö och i Undrom. Vi har så här långt lärt känna många trevliga människor i bygden, både i vår egen ålder, men också i den äldre generationen, som har visat sej ha mycket att berätta om hur det var förr”*, konstaterar Jonas och Ellinor avslutningsvis.

av Rolf Ronestjärna



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Familjen Olofsson/Berglund trivs mycket bra i bygden och tycker att de befinner sig på en bra plats i livet.



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Sedan 2022 är paret Laurent Pottiez och Christina Rydberg, med dottern Siri, Kalknäsbor.

Laurent och Christina, med dottern Siri, stormtrivs i Kalknäs

Efter att ha flackat runt en del i Europa så har Laurent Pottiez och Christina Rydberg slagit sig till ro

Paret *Laurent Pottiez* och *Christina Rydberg*, med den nioåriga dottern Siri, är tre ganska nyinflyttade Boteåbor. Sommaren 2022 köpte och flyttade de nämligen,tillsammans med sina två hundar, in i fastigheten *Kalknäs 234,* som ligger vackert belägen längs grusvägen från *Kalknäs skola* ned mot *Djuped*.

Vi slår oss ned på trädgårdsmöblerna i deras lummiga trädgård och inledningsvis får jag mig en kort pratstund med dottern Siri, medan Christina dukar fram fika. Siri berättar att hon både trivs med att bo i *Kalknäs* och att gå på *Kalknäs skola* och att hon tycker att både hennes lärare och klasskompisar är snälla. Hon har redan hunnit med att engagera sig i *Botatons* barnteaterverksamhet och i *Undroms IF:s* knattefotboll. Hennes stora intresse är annars att rida och just nu går hon i *Kramfors Ridklubbs* ridskola. Hennes stora dröm är att familjen ska kunna skaffa egna hästar framöver.

Laurent berättar, på engelska, att han är född och uppvuxen i *Paris* och att han, sedan 18-årsåldern, har jobbat inom byggbranschen, där han har specialiserat sig inom air condition, rörmokeri och el. Han berättar vidare att hans stora intresse är musik och hans samling av vinylplattor, som han under åren har byggt upp under sina resor, uppgår till ca 4 000. De sista 20 åren har han även jobbat som diskjockey och av en händelse råkade han komma i kontakt med *Radio Sol* i *Sollefteå* och erbjöd då sina tjänster, vilket resulterade i att han, sista fredagen varje månad mellan kl 19 och 20, sänder ett egenproducerat program med musik från hans digra skivsamling. Programmet spelar han in hemma.

Christina, som första gången såg dagens ljus på *Sollefteå BB*, berättar att hon har sina rötter i *Bjärtrå*. Efter avslutad grundskola gick hon först *Teaterlinjen* i *Härnösand*, varav det sista året i *Göteborg*, för att därefter gå en tvåårig utbildning till kulturprojektledare på *Kulturverkstan* i *Göteborg*. I slutet av utbildningen hade hon sex månaders praktik i *Aten* och när hon var klar bestämde hon sig, rätt och slätt, för att stanna kvar.

2005 öppnade hon och en grekisk kompis en konceptbutik i *Aten* där man sålde svenska kläder. Christina fick då en idé att kontakta den svenska TV-personligheten *Alexandra Pascalidou*, som då var programledare för ett grekiskt TV-program, med en förfrågan om hon kunde tänka sig att vara ansiktet utåt för butiken och dess kläder. Hon tackade genast ja och ett samarbete inleddes som kom att utmynna i att Christina, året därpå, blev anställd som hennes stylist för en tid.

I den här vevan kom det till Christinas kännedom att

klädföretaget *Hennes & Mauritz* (*H & M*) var på gång att öppna en butik i *Aten* och 2007 sökte hon och fick jobb som avdelningschef i butiken. Allt sedan dess har hon haft olika jobb i olika länder inom koncernen. *”Jobbet har varit en utbildning i sej själv och jag har lärt mej mycket om både företagande och ledarskap”*, sammanfattar Christina sina, så här långt 16 år, inom *H &M*.

Christina berättar avslutningsvis att hon har ett stort natur- och djurintresse, något som hon delar med Laurent, och att hon även praktiserar yoga. Båda tycker också om att odla och har ett stort miljöintresse.

Intressant att notera är att Laurent och Christina träffades och blev ett par 2009, i samband med att Laurent jobbade som projektledare vid byggandet av en *H &M* butik i *Paris* och Christina råkade var där på en internutbildning. Efter ett år flyttade Laurent till Christina i *Aten*, där han kom att jobba som turistguide under ett par år. Därefter gick flyttlasset tillbaka till *Paris*, där Siri också föddes, och efter ytterligare ett par år flyttade de till *Stockholm*, där de även kom att bo och jobba under ett par år: Christina hos *H & M* och Laurent sysslande med importverksamhet. Därefter kom Christina att jobba som regionschef i *Oslo* i fyra år, ansvarig för ett 20-tal butiker, där även Laurent kom att jobba som projektledare. De hann även med en ettårig sejour i *Skåne*, där de bodde i *Malmötrakten* samtidigt som Christina jobbade i *Köpenhamn*.

Det var Christinas familj, och hennes önskan att komma närmare den, som var en avgörande orsak till att hon och Laurent började leta efter hus på dessa breddgrader. Hennes föräldrar bor nämligen i *Nyhamn* och hon har dessutom två syskon i *Nyland*, en bror i *Strinne* och två bröder i *Umeå*. Via en annons på *Blocket* fick Laurent och Christina nys om huset i *Kalknäs*. De hade dock ingen möjlighet att själva komma och titta på huset, men med familjens och mäklarens hjälp fick de en ganska bra uppfattning om fastigheten via foton och en digital visning.

I juni 2021 blev huset deras via budgivning och till en början var tanken att det skulle bli något av ett långtidsprojekt och att man skulle flytta dit längre fram. Men när Christina fick ett nytt jobb inom *H & M* – där hon ansvarar för en nystartad gren inom koncernen som inriktar sig på sportkläder – och samtidigt gavs möjlighet att till största del jobba hemifrån, bestämde de sig för att flytta till *Kalknäs* för gott. *”Det är ett roligt och omväxlande jobb och jag trivs verkligen med friheten!”*

Sommaren 2022 var Laurent och Siri först på plats, för att tajma in skolstarten för Siri, och ett par månader senare kom Christina efter. Sedan flytten till *Boteå* har Laurent fixat med huset och även pulat på i den egna skogen – fastigheten *Kalknäs 234* är på sex hektar och består nämligen till lika delar av skog och åkermark – och nyligen har han även kommit igång med flistillverkning, en verksamhet som han tänker satsa mer på framöver. Laurent och Christina berättar att deras framtidsvision är att framöver kunna leva på skogs- och jordbruket.

Hela familjen trivs mycket bra med sin nya tillvaro i *Boteå* och de ser positivt på framtiden och hoppas få lära känna bygden med tiden. *”Jag älskar Undrom och dess natur och jag uppskattar årstidsväxlingarna”*, säger Laurent med ett stort leende. *”Folk har varit väldigt välkomnande och vi känner oss verkligen hemma”*, konstaterar de till sist.

av Rolf Ronestjärna.



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Familjen har två hundar; Nanuq, som är en vit herdehund och Gaia, som är en blandras med samma pappa som Nanuq.



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Theo Strömberg, med nummer fem på tröjan, i Undroms IF gjorde en fin insats i hemmapremiären mot Bondsjöhöjden.

Undroms IF har en stark förhoppning om en lyckosam fotbollssäsong

Stefan Strandberg, som tog över laget 2012, har aldrig sett Undrom starta så starkt som i år

Fjolårets nystart, efter fyra års uppehåll, för *Undroms IF:s* omtyckta seniorlag i fotboll blev något vinglig i slutet av säsongen, eftersom man hade svårt att mönstra fullt lag, bland annat p g a skador. Inför årets säsong ser det däremot mycket bra ut, eftersom tillströmningen av spelare har varit mycket god.

Självförtroendet i laget torde det dessutom inte vara något fel på just nu, eftersom man har inlett seriespelet med fyra övertygande segrar. Inledningsvis bortaslog man *Kramfors-Alliansen 2* med segersiffrorna 5-1 och i hemmapremiären, på *Bohedsvallen* i *Undrom* den 17:e maj, blev det målkalas mot *Bondsjöhöjdens IK* med hela 7-1. Min bänkgranne tyckte dock inte att siffrorna riktigt speglade vad som egentligen hände på planen, trots att *Undrom* kanske kunde ha petat in ytterligare något eller några mål. Hemmapremiären blev m a o mycket lyckad, där *Mattias Strandberg* inledde målkavalkaden och där de båda återvändarna *Joel Åman* och *Mattias Persson* gjorde ett varsitt hattrick. Extra lyckat var det givetvis att himlen sprack upp under eftermiddagen, efter att det i princip hade regnat oavbrutet under ett dygn. Därefter har det blivit ytterligare två segrar; 3-6 mot *KB 65 2* och 3-0 mot *Arnäs IF 2/Anundsjö 3*.

Jag får mig en pratstund med lagledaren *Stefan Strandberg* (tillsammans med *Per Håkan Strömberg*) ett par dagar efter matchen. Denne är smått lyrisk över lagets övertygande inledning av säsongen. ”*Vi har ett riktigt bra lag i år, med ett bra anfall, starkt försvar och även en duktig mål-*

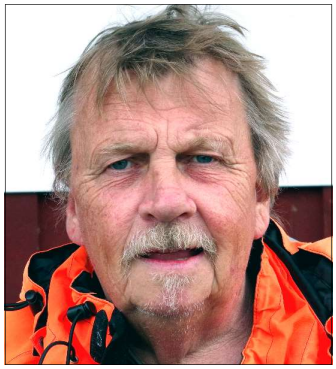

Stefan Strandberg, 64

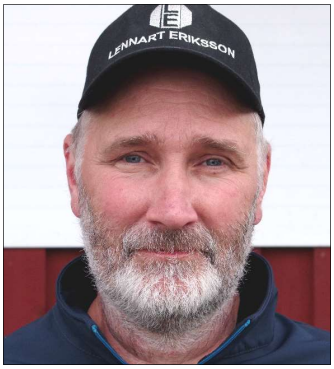

Per Håkan Strömberg, 49



Mattias Strandberg, 31

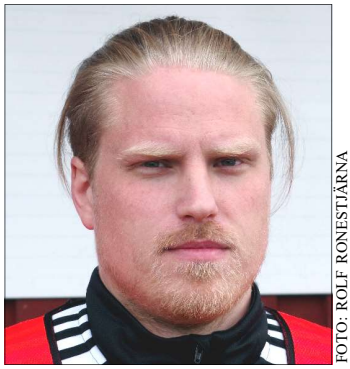

Patrik Persson, 30

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Årets lag innehåller halvdussinet egna produkter, där civilklädde Jesper Strömberg tyvärr är skadad.

vakt!" Speciellt glad visar sig Stefan vara över de egna produkterna; *Joel Åman* och *bröderna Persson,* som har återvänt hem till *Undrom* till den här säsongen och där Joel och Mattias har kommit att bilda ett starkt anfallspar. *"Målsättningen är att vi ska vinna serien i år"*, sticker Stefan ut hakan och säger och det är också en målsättning som sonen Mattias, och tillika lagets spelande tränare (tillsammans med *Patrik Persson*), delar: *"Målsättningen är att vi ska vara tillbaka i division fyra nästa år, något som jag tycker att vi ska kunna klara av. Vi är ju ett gäng där flera av oss har känt varandra sedan vi var små och det känns jätteroligt att få spela tillsammans i vad som kanske är våra sista aktiva år*, förklarar han.

Just *Joel Åman* är en oerhört stor förstärkning för laget. Joel, som runt 2010 gick till *Sollefteå GIF* och som två år senare värvades till *Anundsjö IF* i division 2 och som också ett tag stod på tröskeln till *Superettan*, men som tyvärr skador kom att sätta stopp för. Diskbråcken i ryggen, som han har fått kämpa med de senaste 5-6 åren, har inneburit att han endast kommer upp till 60-70% av sin normala kapacitet. *"Ryggen har dock blivit lite bättre, men jag kan inte gå för fullt utan får välja mina aktioner!"* Trots skadekänningar lyckades han ändå sätta 27 fullträffar på 15 matcher under sin sista säsong i *Anundsjö* för två år sedan. *"Det känns superkul att vara tillbaka i Undrom och få spela med dom som man växte upp med. Förhoppningsvis kommer kroppen att kunna hålla några år till..."*

av Rolf Ronestjärna



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Hemmapremiären samlade en del Boteåbor.



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Hemmapremiären samlade en del f d Boteåbor.



Joel Åman, 30



Michael Strandberg, 29



Mattias Persson, 27



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Theo Strömberg, 20



FOTO: ROLF RONESTÄRNA

Undromsbon Anders Bodin vid starten för Ådalsleden strax intill Boteå kyrka.

Ådalsleden tar vandraren från Boteå kyrka ända ut till Norrlandskusten

Sträckan från Boteå till kusten är runt 8-10 mil

Undroms IF ansvarar, med stöd från *Sollefteå* och *Kramfors* kommuner, för skötsel och underhåll av *Ådalsleden*. Leden börjar vid *Boteå kyrka* och har samma sträckning som *Pilgrimsvandringen* fram till *Gålsjö bruk*. Den årligen arrangerade *Pilgrimsvandringen* går dock i motsatt riktning; alltså från *Gålsjö* till *Boteå* (se *Botebladets* höstnummer 2019 på *www.botea.se*). Vid *Gålsjö bruk* ansluter *Boteå Skoterklubbs* skoterled och lederna följs nu till brandtornet på *Undromshöjden*. På vägen dit passeras bl a *Leån* och *Undromsbodarna*. Vid *Undromshöjden* möter en annan skoterled, skött av *Vibyggerå SK*, ner till *Sanna*. Därefter via en skogsbilväg och återigen skogsstig innan *Kyrkviken* nås.

I förlängningen går det vid *Kyrkviken* att fortsätta på *Vildmarksleden*, som utgår från *Ullånger*. Där passerar *Höga Kustenleden* och efter en kortare sträcka nås *Världsarvsleden*, som omfattar *Nordingrå*. Möjlighet ges alltså att vandra ”från älv till hav”, där *Bottenhavet* kan nås i *Fällsvikshamn*, *Barsta*, *Bönhamn* eller *Norrfällsviken*, en utmaning på mellan 8-10 mil beroende på vägval.

Den 33 km långa *Ådalsleden* är ingen preparerad prome-

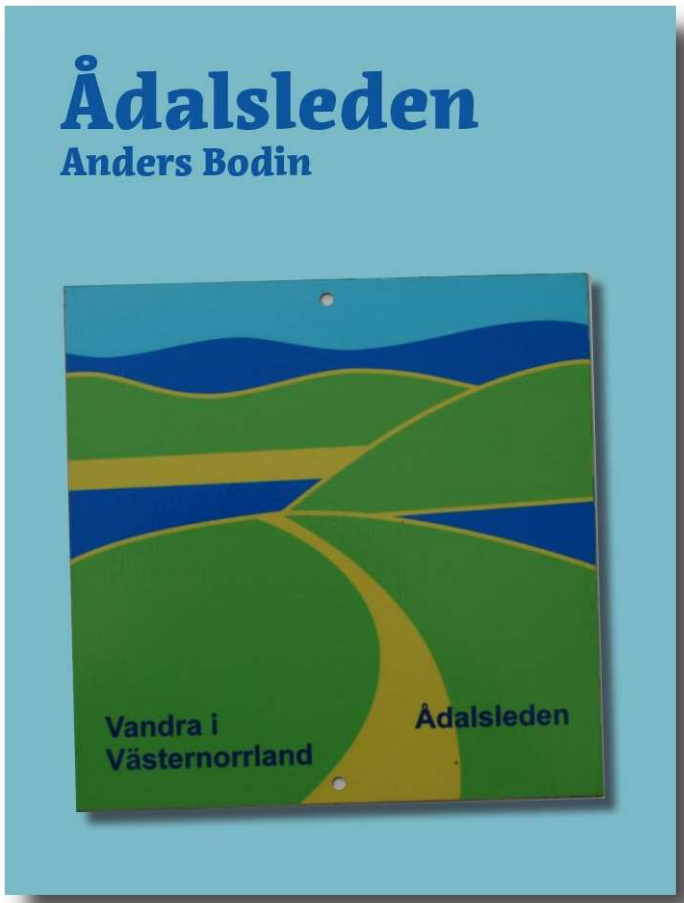

Anders Bodins skrift finns att ladda ned på botea.se.

nadväg, utan växlar alltifrån skogsstig till bilväg. Det innebär att kortare partier kan vara både blöta och steniga. Liksom i all annan skog och mark, gäller terrängkörningslagen även på *Ådalsleden*. Motordrivet fordon, för annat ändamål än jord- och skogsbruk, är förbjudet på barmark. Under jakttid (främst september-november), bör försiktighet iakttas. Kontakt med ansvariga jaktledare kan underlätta. Mer information om *Ådalsleden* finns på: *www.botea.se/boteåbygden/övrigt* i och runt *Boteå*.

På toppen av *Undromshöjden* tronar det tidigare omnämnda brandtornet, som byggdes kring 1940. Allt eftersom skogens värde ökade, blev behovet av brandbevakning viktigare. Under säsongen var tornet bemannat dygnet runt, där brandvakten kunde vila i den lilla raststugan. *Undromshöjden* (431 m ö h) är en av de högre punkterna i *Ångermanland*. Platsen är namngiven efter en by i *Boteå*, men ligger i *Styrnäs församling*. Efter en fastighetsreglering 1983 är sockentillhörigheten *Vibyggerå*. Från brandtornet ges utsikt över milsvida skogar, men även över *Stor-Degersjöns* stora yta och den höga masten på *Djupmarksberget*. Vyn har på senare år med, vindkraftparkerna i *Sidensjö* och *Bjärtrå*, förändrats. *Ådalsledens* sträckning kan också komma att förändras kring *Undromshöjden*, i samband med vindkraftparken *Storhöjdens* utökade vägnät.

av Anders Bodin



FOTO: THOMAS BIRKÖ

Fantastisk utsikt från brandtornet på Undromshöjden.

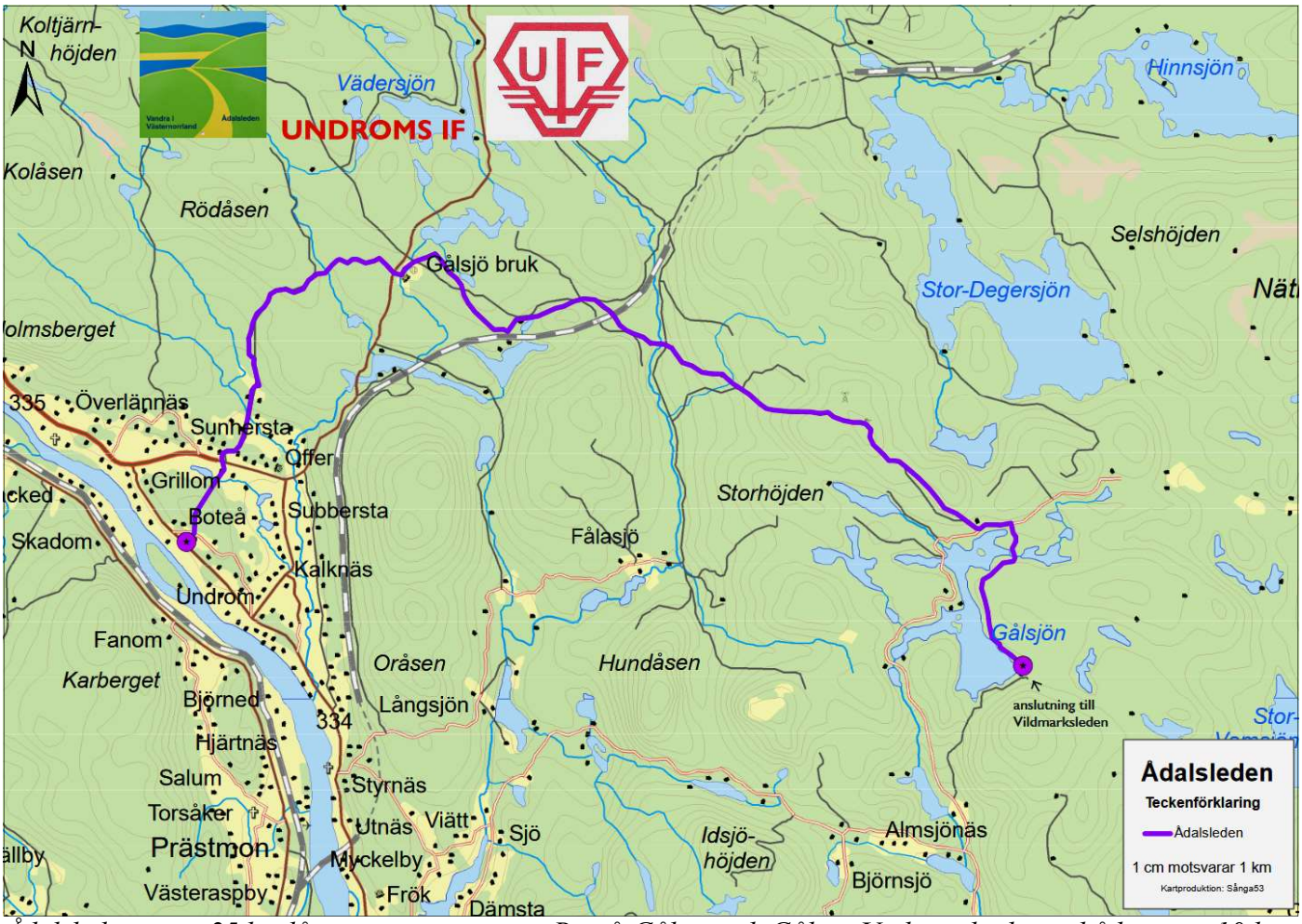

Ådalsleden är ca 25 km lång, varav etapperna Boteå-Gålsjö och Gålsjö-Undromsbodarna båda är ca 10 km.

PORTRÄTTET



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Jöns Bengtsson

Jöns Bengtsson kom att jobba inom det militära under sitt yrkesverksamma liv

I denna utgåva av Botebladet möter vi Jöns Bengtsson i Stöndar

Stöndarbon *Jöns Bengtsson* är ytterligare en av alla dessa hjältar som ställt upp för en Porträttetintervju, både för *Botebladets* fortlevnad och för den goda sakens skull. Ett sådant engagemang uppskattas verkligen!

Jöns Bengtssons och hans hustru Eva-Majs hus i *Stöndar* är fantastiskt och har ett fantastiskt läge, där det likt en oas mitt i skogen ligger längs vägen som



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Stöndarbon Jöns Bengtsson flyttade till Boteå sommaren 2011.

FEM SNABBA FRÅGOR:

Mitt älsklingsplagg:
- T-shirt och snickarbyxor.

Sån är jag:
- Jag är ihärdig och uthållig när det gäller arbetsuppgifter.

Tre föremål jag skulle ta med till en öde ö:
- Kniv, yxa och fiskeredskap.

Jag blir glad när:
- Jag får träffa mina barnbarn och barnbarnsbarn.

Någon jag gärna vill träffa:
- Min morbror, som jag i princip växte upp med.

man kör upp på vid f d *Bettans Konferenscenter*.

Jöns berättar att han under hela sitt yrkesverksamma liv kom att jobba inom försvarsmakten. Men låt oss först backa tillbaka några år, nämligen till 1943 – dagen före *Janis Joplins* födelse och där dessutom *George Harrison*, *Christopher Walken*, *Robert De Niro*, *Julio Iglesias*, *Chevy Chase*, *Catherine Deneuve*, *Keith Richards*, *Silvia Sommerlath*, *John Denver* och *Ben Kingsley* kommer att födas under året – mitt under brinnande världskrig, då Jöns för första gången ser dagens ljus. Jöns visar sig vara paret Sigvard och Alfridas första barn och de närmaste sju åren kommer barnaskaran att utökas med ytterligare fyra barn. Pappa Sigvard, som kommer från byn *Fågelvattnet*, är torpare och jobbar i skogen, medan mamma Alfrida, som är från byn *Väktarmon*, är hemma och tar hand om hushållet och den stadigt växande barnaskaran. Till en början bor familjen i *Väktarmon*, men när Jöns är 4-5 år gammal flyttar man till en gård i byn *Fågelberget*, som ligger ca 20 km från tätorten *Gäddede*. På gården finns det tre kor, en häst, halvdussinet får, några höns och en gris på tillväxt. De fem syskonen får därför tidigt lära sig att hjälpa till hemma på gården. *”Det var dom enda nöjen som man hade”*, säger Jöns och skrattar. För hans egen del kommer det att handla om att hjälpa till vid slåttern, med vedhuggning, timmerkörning och att vara barnvakt åt småsyskonen.

Det finns inga lekkamrater i närområdet utan det blir mestadels för Jöns att leka med småsyskonen. De första fem skolåren tillbringar han på skolan i *Håkafot*, som ligger ungefär fyra kilometer från hemmet, dit han får ta sig med hjälp av sina apostlahästar. När han blir lite äldre kan han dock, via sin cykel, ta sig till sina kompisar som bor 4-5 km bort. *”Skulle man nånstans, så fick man gå eller cykla!”*, minns Jöns. På somrarna kommer det mestadels att handla om fiske, men man badar även och spelar fotboll. På vintern är det snöskottning och skidåkning som gäller och som sjuåring lyckas Jöns bryta ett ben när han ska visa upp sina färdigheter i backhoppning. Redan som sexåring får han jaga hare med pappans gevär och året därpå sitter han på sitt första älgpass. Under hela sitt liv kommer han att vara en inbiten jägare. *”Det finns ingenting som jag inte har jagat, men först och främst har det kommit att handla om älg och fågel.”*

När Jöns är endast elva år gammal, går hans mamma tragiskt bort och lämnar dem fem barn barnen i åldrarna fyra till elva år. Trots att det är kämpigt för hans ensamstående pappa, så väljer denne att inte lämna bort något eller några av barnen, vilket annars är vanligt på den här tiden.

Klasserna 5-7 går Jöns i *Gäddede* och i veckorna är han inackorderad på skolhemmet i samhället, där barn som hade långt till skolan är inhysta. På helgerna arrangeras det ibland fotbollsmatcher mot andra byar. För Jöns del innebär detta att han först får cykla de två milen till just *Gäddede*, spela match och därefter cykla de två milen hem på kvällen. *”Det var där som Jöns lade grunden till sin goda kondition, som han har haft genom hela livet”*, inflikar hustrun Eva-Maj, som under hela intervjun sitter med

forts. nästa sida



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Jöns Bengtsson går och väntar på att få en tid för operation av ett knä som har drabbats av artros.

vid köksbordet.

Efter avslutad skolgång kommer Jöns att, under några år, jobba i skogen hos pappan och han sysslar bl a med skogsplantering och vägbyggnation. 17 år gammal rycker han in i lumpen, närmare bestämt på *T 3* i *Sollefteå*. I yngsta laget, kan man kanske tycka, men det handlar istället om att han påbörjar en utbildning till yrkesofficer och sedermera erhåller den militära graden löjtnant. Det hela leder fram till att han, under de kommande åren, kommer att jobba på *T 3* som instruktör inom livs- och drivmedelsförsörjning, där undervisningen är inriktad på koktross, bageri och charkuteri. 1992 flyttar han över älven till *I 21*, där han utbildar sig till och kommer att jobba som inköpschef fram till dess att han går i pension 1998. *”Jag har trivts väldigt bra med mitt jobb och det har varit väldigt lärorikt och omväxlande”*, summerar Jöns sina nästan 40 år inom försvarsmakten och i rikets tjänst.

Några år efter sin ankomst till *Sollefteå*, närmare bestämt 1963, stöter han av en händelse ihop med en trevlig ung dam på *Bergmans café*. Damen ifråga visar sig härstamma från *Ramsele* och lystrar till namnet Eva-Maj. Mötet ifråga väcker ett intresse hos de båda och ganska snart är de ett par. 1965 står bröllopet i *Sollefteå kyrka* och 1967 kommer dottern Maria till världen. Maria, som idag bor i *Långsele* med sin sambo och tre barn, jobbar som sjuksköterska inom *Sollefteå kommun* och som även har två barnbarn. Två år senare utökas familjen med sonen Ulf, som idag bor i *Sollefteå*, är gift och har tre barn och jobbar som butikschef på *Nordén Hydraulic AB* i *Sollefteå*.

Jöns och Eva-Maj har under många år en stuga i *Rolandstorp*, ett par mil norr om *Gäddede*, och i samband med att Jöns går i pension väljer man att flytta dit. Men när dottern Maria med familj bestämmer sig för att flytta till Ådalen, där sonen Ulf redan bor, så känner Jöns och Eva-Maj att de ska hänga på, för att inte få så långt till barn och barnbarn. 2011 går flyttlasset till huset i *Stöndar*, efter att de har hittat det via en annons på nätet, ett beslut som de inte kommer ångra för ett ögonblick, eftersom de framledes kommer att trivas fantastiskt bra i både sitt hus, med sina grannar och i bygden.

Jöns, som är något av en mångsysslare, får på ålderns höst, utöver sitt stora jakt- och fiskeintresse, ytterligare ett stort intresse; nämligen släktforskning. Men han tycker även om att påta i trädgården, att lösa korsord och att snickra och under åren är han ofta anlitad av både barn och barnbarn, något som han bara tycker är roligt. Dessutom uppskattar både Jöns och Eva-Maj att få vara ute i bär- och svampskogen.

av Rolf Ronestjärna



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Jöns Bengtsson är något av en mångsysslare.



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Både Jöns Bengtsson och hans hustru Eva-Maj ångrar inte för ett ögonblick att de flyttade till Stöndar.

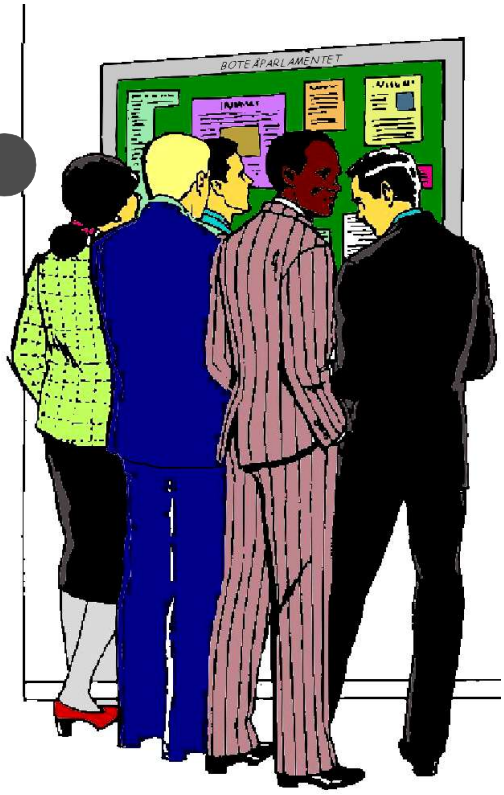

Boteåparlamentet informerar

PRENUMERATION BOTEBLADET

Prenumerera på Botebladet!!!



Känner Du någon utflyttad Boteåbo eller annan person som skulle vilja få Botebladet i brevlådan? Är Du själv inte bosatt här, men ändå vill läsa Botebladet? Vill Du prenumerera på Botebladet för någon annans räkning? Möjligheten finns i så fall att, till det låga priset av **200 kr/år** (inklusive porto), få tidningen skickad dit Du vill!

Vänligen kontakta prenumerationsansvarig: *Karin Ronestjärna, Tel: 0612 - 601 23* eller skicka ett vykort till redaktionen på adress: *Botebladet, c/o Karin Ronestjärna, Undrom 140, 881 95 Undrom*. Allra enklast är det att skicka ett mail till **karin@ronestar.nu**

Boteåparlamentets Bankgironummer är 5548-6377

VIKTIG INFO

REDAKTIONELLT MATERIAL

Lämna alltid in information för **Anslagstavlan** (såsom evenemangstips och annan reklam) till redaktionen i god tid innan angivet presstopp (ju tidigare desto bättre). Det som kommer in i sista minuten tas in i mån av tid och plats. **Artiklar och reportage måste lämnas in minst en vecka före presstopp**. Maila alltid så stora bilder som möjligt, för att få bästa slutresultat. Glöm inte bort att ange fotograf och vilka personer som finns med på bilderna. Bidrag tas helst emot via mail eller USB-minne. Maskinskriven text funkar också, men dock helst bara i nödfall. Mailadressen är som tidigare: **botebladet@botea.se**

LEDIGA HUS I BOTEÅ



Hör av Dig till **Boteå Husgrupp** om Du känner till något hus som är till salu eller står tomt i Boteå. Det finns nämligen fortfarande folk som kan tänkas vara intresserade av att flytta hit och som därför söker boende. Tag även vara på möjligheten att hitta och annonsera ut hus via Boteåparlamentets hemsida på **www.botea.se**.

Kontaktperson: Lennart Johansson, 073-834 06 82.

LEDIGA LÄGENHETER I UNDROM

Just nu finns det ett antal en- och tvårumslägenheter på tidigare pensionärshemmet i Undrom. Vid intresse kontakta fastighetsägaren Cyrille Firino Martell på 076-32 35 983 för ytterligare information.


Lägenheten på bilden är inte för uthyrning.


FOTO: UTA KÖRNER

Mötet i Sunnersta Folkets Hus den 19/3 samlade en hel del föreningar och övriga intresserade.

Ny Utvecklingsplan för Boteå framtagen

Utvecklingsplanen har tillsammans tagits fram av Boteå Utvecklingsgrupp och bygdens föreningar

Boteå Utvecklingsgrupp (BUG), som är en undergrupp till *Boteåparlamentet*, har under våren, tillsammans med landsbygdsutvecklaren *Hans-Erik "Hacke" Näslund*, bjudit in bygdens föreningar och övriga intresserade till samtalsmöten. Avsikten med mötena har varit att revidera bygdens tidigare utvecklingsplan som togs fram för cirka tre år sedan. Då, som nu, har tanken varit att utvecklingsplanen skulle vara ett samarbete mellan bygdens föreningar och innehålla mål och visioner som representerade hela bygden.

Sammanlagt fyra möten har hållits (15/1, 12/2 19/3 och 23/4) i *Sunnersta Folkets Hus*. Minnesanteckningar från dessa möten finns att ta del av på *botea.se*, bygdens egen hemsida. Vid det avslutande mötet den 24:e april gick man åter igenom planen och noterade några slutgiltiga justeringar innan den skulle gå i tryck och därefter delas ut till hushållen i *Boteå*. Det väcktes även idéer inför nästa revidering av planen, som man tog med sig inför framtiden. Man tittade även igenom de kortsiktiga målen och försäkrade sig om att varje mål för bygden ägs av antingen någon grupp eller förening, detta för att inte riskera att målen hamnar mellan stolarna. Man enades även om att det nu var dags att dra igång det praktiska arbetet med att uppfylla målen så att dessa inte enbart blir ord på papper. Större delen av mötet ägnades annars åt givande diskussioner avseende samarbetet föreningar emellan och åt landsbygdsutveckling i stort.

av Rolf Ronestjärna

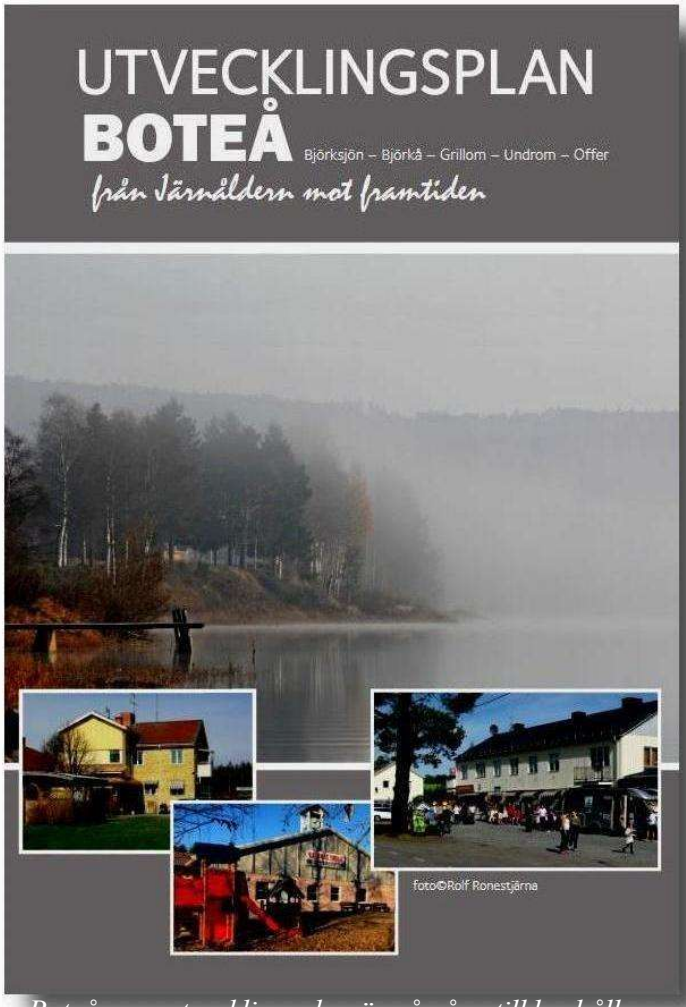

Boteås nya utvecklingsplan är på gång till hushållen.



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Stefan Stolt, Holms lantbruks nye ägare, berättade om sina år som framgångsrik företagare.

Välbesökt arrangemang i Överlännäs

Överlännäs Församlings anordnade Församlingsafton väckte Boteåbornas intresse

Den Församlingsafton, som *Överlännäs Församling* inbjöd till den 18:e april, visade sig bli ett mycket lyckat och välbesökt arrangemang. Givetvis var det kvällens celebra gäst; *Stefan Stolt*, som var orsaken till att det endast fanns ett fåtal lediga sittplatser att uppbringa i *Överlännäs Församlingshem*.

Ämnet för kvällen löd: *Från Junsele till Holm via Ukraina*, där *Stefan Stolt*, nye ägaren på *Holms lantbruk*, kom att berätta om sin intressanta bakgrund som kom att leda fram till det att han idag är en framgångsrik företagare (ta gärna del av hans berättelse i *Botebladets* vårnummer 2022 på *www.botea.se*). Till en början titulerade han sig som ”storfräsare” i telefonkatalogen och började tidigt med fastighetsaffärer. *”Jag tänkte att det kunde vara bra att få vara rik nån gång i livet.”* Redan som ung företagare uppmärksammades Stefan för sin framåtanda och sitt entreprenörskap i det att han 2006, ur *Hans Majestät Konungens* hand, fick ta emot ett stipendium ur *Anders Walls stiftelse*. Eller som Stefan själv, till åhörarnas stora förtjusning, valde att uttrycka sig: *”Då fick kungen träffa mej för första gången!”*

När det gäller den närmaste framtiden, för *Holms lantbruk*, berättade Stefan att det mestadels kommer att handla om växtodling; såsom vårkorn, vårvete, ärtor, havre, bovete och oljeväxten rybs.

av Rolf Ronestjärna



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Stefan visade bilder från sina år som företagare i Ukraina.



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Kvällens Församlingsafton samlade ett 40-tal åhörare.



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Musikskoleeleverna Elis, Sixten, Wilton, Antonina, Yara och Laura leddes av Annelie Eriksson från Kulturskolan.

Konsert med Kulturskolan på Kalknäs skola



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Sedan tolv år tillbaka har Annelie Eriksson besökt skolan.

Det svenska musikundret lever vidare

Det s k *svenska musikundret* har blivit något av ett välkänt begrepp, som av vissa påstås kunna härledas både till den svenska Musik- och kulturskolan och till frikyrkorörelsen. Tack vare *Sollefteå Kulturskola*, som sedan urminnes tider bedriver undervisning på *Kalknäs skola*, så lever det svenska musikundret vidare. I årskurs två får eleverna, under *Annelie Erikssons* ledning, möjlighet att testa på sång, musik, drama, dans och film, för att sedan i trean, under 20 minuter varje vecka, få ägna sig åt den inriktning som de har valt. Den 28:e februari visade en dryg handfull elever upp sina musikaliska färdigheter i skolans matsal.

av Rolf Ronestjärna



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Klasskamraterna på Kalknäs skola bjöds på en konsert bestående av gitarr-, piano- och ukelelespel samt av sång.



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Boteå Skoterklubbs styrelse kunde glädja sig åt perfekt väder och många besökare på sin skoterträff.

Lyckad skoterträff för Boteå Skoterklubb

Bra väder och många besökare präglade dagen

Den 25:e februari höll *Boteå Skoterklubb* sin årliga skoterträff i *Stortannsjön*, där *Per-Åke Göransson*, föreningens ordförande, strålade ikapp med den värmande vårsolen. Det fantastiska vintervädret medverkade säkert till den goda tillströmningen av skoteråkare och bl a dundrade det in ett stort gäng skotrar från *Sollefteå*. Som vanligt fanns det möjlighet att smörja kråset med grillad korv och hamburgare. Lottförsäljning ägde rum och det bjöds även på en tipsrunda och möjlighet till yxkastning. Nytt för i år var den tävling, där man med skoter körde två varv på en bana, där den förare vann som hade minst tidsavvikelse mellan de två varven.

av Rolf Ronestjärna



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Skoterklubbens framtid hade det trevligt i vårsolen.



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Marie och Peter Sjögren, med sönerna Robert, Daniel och Andreas, hade hand om korv- och hamburgerförsäljningen.



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Boteåkören och Non-Stopkören sjöng under ledning av kantor Eva Rosell.

Musikcafé hölls i Boteå Sockenstuga



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Musikcaféet hölls i Boteå Sockenstuga.

Boteåkören och Non-Stopkören underhöll

Den 14:e mars arrangerades det ett musicafé i *Boteå Sockenstuga*, där *Boteåkören* och *Non-Stopkören* stod för det musikaliska inslaget. Körernas repertoar var upplagd som en frågesport, där de framförda musikstyckena skulle paras ihop med artister, kompositörer, musicaler etc. Det blev bl a musik från musicalerna *West Side Story, Cabaret*, *Teaterbåten*, *Grease*, *Chess* och *Kristina från Duvemåla*. De båda körerna, ledda av kantor *Eva Rosell*, sjöng både tillsammans och var för sig. Efter konserten bjöds det på välsmakande smörgåsar och avslutningsvis höll *Rolf Öhlén* en andakt. Kvällens kollekt gick till *Svenska kyrkans* biståndsverksamhet.

av Rolf Ronestjärna



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Körledaren Eva Rosell hade plitat ihop en frågesport.



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Cirka dussinet åhörare hade hittat till Sockenstugan.



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

I sin bok berättar författaren Gunilla Rudehill om utvalda kulturmiljöer i Sollefteå kommun.

Författarkväll hölls i Boteå Sockenstuga

Välbesökt arrangemang av Bibliotekets Vänner

Författaraftnarna, arrangerade av *Bibliotekets Vänner i Boteå*, har kommit att bli uppskattade och välbesökta tillställningar. Arrangemanget med *Gunilla Rudehill*, den 4:e maj i *Boteå Sockenstuga*, kom att locka ett 25-tal intresserade.

Under kvällen berättade författaren översiktligt om sin bok *Spår av historien – 90 kulturmiljöer berättar*, som hon skrivit tillsammans med *Ann Renström* och *Ola Månsson*, samtidigt som hon tog med åhörarna på en historisk resa 10 000 år tillbaka i tiden fram till idag. Resan startade efter istiden, med de första bosättarna i kommunen, och avslutades med skogsindustrins framväxt och grundandet av *Sollefteå*.

av Rolf Ronestjärna


FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Gunilla Rudehill visade historiska foton från kommunen.


FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Åhörarna fick ta del av intressant Ådalshistoria.


FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Bibliotekets Vänner i Boteå överlämnade en tackgåva.


FOTO: ULLA BODIN

Musikerna Glenn Sundqvist och Marie Hörnell, från Självadstrakten, konserterade i Boteå kyrka.

Ovanlig konsert hölls i Boteå kyrka


FOTO: ULLA BODIN

De församlade i Boteå kyrka bjöds på en fin konsert.

Spännande möte mellan orgel och elgitarr

Lördagen den 29:e april besökte *Marie Hörnell* och *Glenn Sundqvist*, båda boende i närheten av *Självad*, *Boteå kyrka*. De framförde musik av den lite ovanliga kombinationen orgel (Marie) och elgitarr (Glenn). Musiken de spelade var en blandning av visor, pop, klassiskt och även egenskriven musik. Från *Boteå kyrka* strömmade bl a *Din klara sol*, *You Are the Sunshine of My Life*, *Mowgli* (från *Djungelboken*) och *Must Be Talking to an Angel*. Man skulle kunna tänka sig att orgeln kompar gitarren, men båda instrumenten fick ta lika stor plats i de flesta styckena. Det klingade väl i kyrkan trots, eller kanske just p g a, den udda sättningen.

av Ulla Bodin

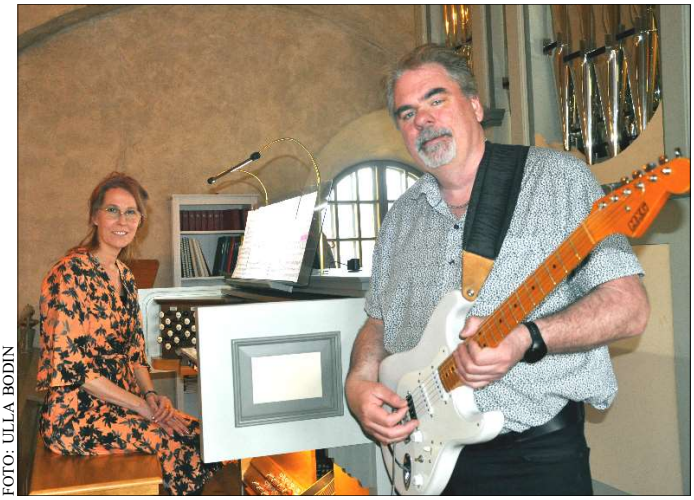
FOTO: ULLA BODIN

Orgeln och elgitarren möttes i en perfekt symbios.


FOTO: ULLA BODIN

De två gästerna avtackades av kantor Eva Rosell.



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Elever från Kalknäs skola fanns på plats och sålde fika i samband med betessläppet i Grillom.

Betessläppet i Grillom lockade många

En lyckad dag för arrangör och besökare

De årligen återkommande betessläppen, eller kosläppen som de populärt kallas i folkmun, har för varje år växt till rejäla publikmagneter. Årets betesläpp på *Grilloms gård*, som ägde rum den 13:e maj, torde ha varit det mest välbesökta hittills. Trots möjlig busstransport från *Sollefteå* och stort parkeringsutrymme bakom ladugården, så stod stora mängder av bilar parkerade längs vägkanten (nästan lika lång var kön till *Skoterklubbens* grill). Årets släpp samlade även ett antal försäljare och utställare; bl a förevisades traktorer och fyrhjulingar. Det bjöds också på ponnyridning, fårklippning, vallning av får och dragspelsuppträdande.

av Rolf Ronestjärna



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Jimmy Lundgren, från Gårdnäs, spelade dragspel.


FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Fårklippningen samlade många intresserade.


FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Korna på Grilloms gård gladde sig åt betessläppet.



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Några ganska nyligen inflyttade Boteåbor passade på att lära känna varandra bättre över en kopp kaffe.

Trevlig samvaro på Kakfrossan



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Tillströmningen av fikasugna var lugn till en början.

Pengar samlades in till förmån för Ukraina

Kakfrossan, *Boteåparlamentets* årliga arrangemang i *Sunnersta Folkets Hus*, är tänkt att vara en samling där gamla och nya Boteåbor får möjlighet att träffas och umgås.

Kakfrossan, som för första gången såg dagens ljus 2008, har kommit att bli en uppskattad tradition där bygemenskapen, inte frosseriet, har kommit att stå i centrum. Årets *Kakfrossa*, som hölls den 15:e april, bjöd på dignande bord av läckerheter bestående av ett 20-tal olika bakverk bakade av olika Boteåbor. En frivillig gåva, som upptogs till förmån för krigets *Ukraina*, kom att uppgå till sammanlagt 3 224 kr. Överblivna kakor lämnades till *Vallänge särskilt boende*.

av Rolf Ronestjärna



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Det äldre gardet uppskattade att få frossa loss.



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Det yngre gardet uppskattade att få frossa loss.



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Valborgsmässofirandet på Rixdan i Björkå samlade oväntat många trots MoDo hockeys avgörande match.

Trevlig samvaro på Rixdan i Björkå

Den regniga inledningen övergick i sol

Valborgsmässofirandet på *Rixdan* i *Björkå* har en mångårig tradition. Årets firande började lite i moll, eftersom det inledningsvis regnade. Detta gjorde att arrangören *Björkå Samhällsförening* och *familjen Ronestjärna*, som sedan 1989 har medverkat med sång vid Valborgsmässofirandet, tillsammans bestämde att man skulle inleda inomhus. I samband med det, skedde också dragning i lotteriet, samtidigt som de församlade passade på att fika. Utomhus såldes korv och hamburgare och i strålande solsken samlades besökarna vid den tända elden. Väl hemma var det säkert många som gladde sig över att *MoDo* lyckades gå upp i elitserien.

av Rolf Ronestjärna



FOTO: LARS BLOMÉN

Familjen Ronestjärna sjöng traditionsenligt in våren.



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Boteås brandvagn var på plats vid Valborgsmässoelden.



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Nöjda och belåtna Valborgsmässofirare på Rixdan.



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Ett gediget kamratgäng från Boteå hjälptes åt att lägga i bryggorna på stranden i Undrom.

Badsäsongen har anlänt till Boteå

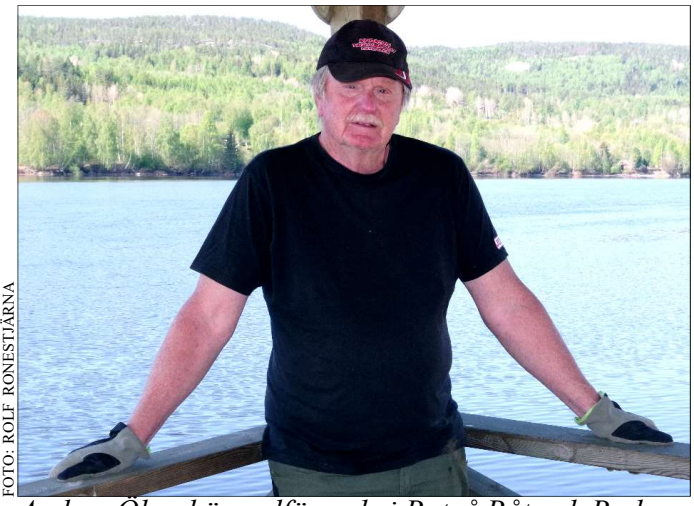

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Anders Ölund är ordförande i Boteå Båt och Bad.

Bryggorna hamnade även i år där de skulle

Boteå Båt och Bads årliga bryggiläggning brukar vara ett säkert vår- och sommartecken. Årets iläggning, som ägde rum den 20:e maj, samlade dussinet bybor, som delade upp sig på båtbryggan och badbryggan. Djupedsbon *Erik Johansson* satt som vanligt vid ratten i hjullastaren och placerade vant bryggorna i sjön. Traditionsenligt krävdes det inledningsvis att man tog tid och överlade om i vilken ordning man skulle lägga i båtbryggan, men precis som tidigare år löste man detta galant. När det gällde badbryggan var det ganska vingligt för dem som stod på bryggan. Stranden är bygdens gemensamma ansvar och skötseln av stranden finansieras bl a av bybors medlemsavgifter.

av Rolf Ronestjärna



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Iläggningen av badbryggan gick som en dans.



FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Iläggningen av båtbryggan gick som en dans.


FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Uta och Ariane Körner, i Folketshusföreningens styrelse, var de som höll i trådarna under barnloppisen.

Barnloppis i Sunnersta Folkets Hus

Barnföräldrar bytte saker med varandra

Vid några tillfällen, under årens lopp, har det hållits barnloppisar i *Boteå*. Den 21:a maj var det åter dags och den här gången hölls den i *Sunnersta Folkets Hus*, arrangerad av just *Folketshusföreningen*. Upplägget den här gången var lite annorlunda, eftersom de nio säljarna finansierade sina hyrbord via medtaget fikabröd. *”Det är jätteroligt att det händer saker på Sunnersta! Det är också kul att möta andra föräldrar och att kunna sälja och byta grejer och samtidigt göra nåt bra för miljön”*, säger *Ariane Körner*, som tillsammans med sin mamma Uta håller i dagen. Tanken är att man fortsättningsvis ska köra en barnloppis på våren och en på hösten.

av Rolf Ronestjärna


FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Säljarna gör sig redo inför starten av barnloppisen.


FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Offersbon Camilla Norlander var på plats i Sunnersta.


FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Följabon Marie Hammarsten var på plats i Sunnersta.



Bill Wyman f.1936, Mick Jagger f.1943, Brian Jones 1942-1969, Charlie Watts 1941-2021 och Keith Richards f.1943.

Botebladet
Min musik

Sångalbon Lars Gradin tycker att världen är full av toner

Musikälskaren Lars Gradin tyckte att Rolling Stones var en aning vassare än The Beatles

Jag genomgick den obligatoriska blockflöjtsskolan i tredje klass, då de musikaliska skulle sållas fram för att i fjärde klass få välja instrument. Jag valde altsaxofon och ägnade de följande sex åren åt att försöka hantera instrumentet. Det började inte så bra, men eftersom jag av födsel och ohejdad vana är tämligen envis lät jag mig inte avskräckas. Jag såg inte precis fram emot onsdagarna, eftersom det var då jag hade spellektion. Läraren hade humörsvängningar som en följd av alkoholproblem. Mitt musicerande var helt klart inte som balsam, varken för lärarens eller mina öron, detta till trots hände det ibland att han föll i sömn. Saxofon är ju inte direkt något vaggviseinstrument, så några pluspoäng tyckte jag mig kunna plocka med mitt spelande. Huruvida jag var orsak till alkoholproblemet eller ej får vi lämna därhän. På min ”att göra lista”, när det gäller musikinstrument, finns durspel, cittra och klarinett, som jag gärna skulle vilja lära mig hantera.

När det gäller mitt musiklyssnande är det en salig blandning av artister och stilar. Om vi börjar i min barn-

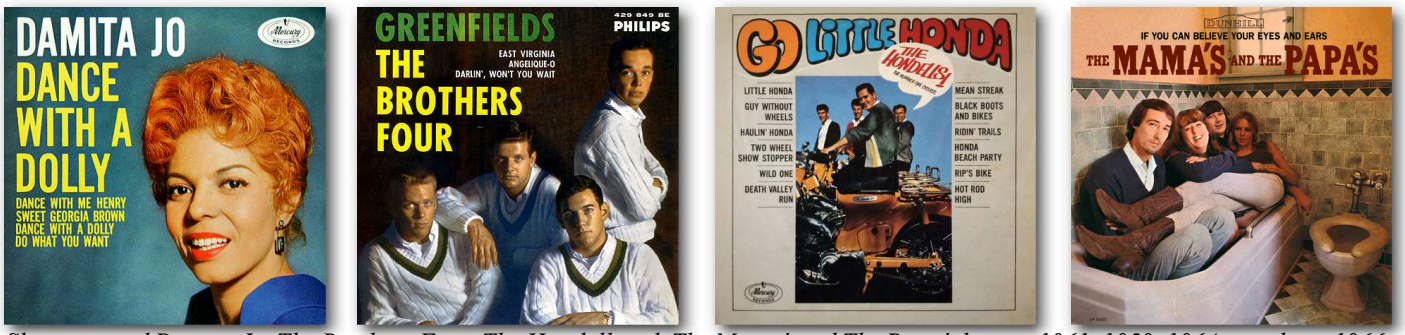

Skivorna med Damita Jo, The Brothers Four, The Hondells och The Mama's and The Papa's kom ut 1961, 1959, 1964 respektive 1966.

dom och med radiogrammofonen, så kommer jag ihåg *Dance with a Dolly* med *Damita Jo* och *Greenfields* med *The Brothers Four*. Sedan fastnade jag inte för någon speciell musik innan jag, som tioåring, 1966 fick en LP-skiva av en bror som varit till sjöss. I *USA* hade han köpt ett antal skivor på *Walgreen´s* i staden *Albany*, varav plattan *Go Little Honda*, med *The Hondells*, som han gav till mig. Jag har fortfarande kvar den och när jag vill ha det lite extra häftigt brukar jag spela skivan med låtar som *Death Valley Run* och *The Wild One*. Bland de inköpta skivorna fanns även en med *The Mama´s and The Papa´s*, där de fyra gruppmedlemmarna sitter i ett badkar avbildat på konvolutet. Och så *Lightnin´ Strikes* med *Lou Christie*, men den skivan var bögig enligt min äldsta bror, så den kunde jag naturligtvis inte gilla. Så blev det *Rolling Stones*, som i mitt tycke var lite vassare än *The Beatles*. När jag började på lantbruksskolan blev det mycket *Hoola Bandoola Band*. Därifrån var det nära till hands att börja gilla *Nationalteatern* och *Fria Proteatern*. *Lou Reed* och *Jan Hammarlund* hör även de till skaran av lyssningsvärda artister. *Jan Hammarlund* har jag träffat en gång på en tågresa – då det fortfarande var en bra bit kvar av 1900-talet och då jag hade börjat förstå att kärlek och sexuell läggning inte alltid är så där enkelt och att det kanske lite påverkar ens val av artister. *Walk on the Wildside* med *Lou Reed* är bra och *Jan Hammarlund* har gjort fina inspelningar.

Lite klassiskt blir det ibland och *Jean Sibelius* hör till favoriterna. Om man inte hört *Finlandia* och *Karelia Suite* tidigare, bör man omgående råda bot på den bristen, för det är riktigt mäktig musik. Om man har sett filmen *Okänd Soldat*, så har man hört just *Finlandia*, som spelas i filmens inledning. Och när vi nu tagit steget över till den fomna östra rikshalvan, så får vi ju inte glömma *Mauri Antero Numminen*, och hans lite speciella sångstil, samt *Harmony Sisters* från *Kotka*. Bland mina gelikar anses *Zarah Leander* vara helt okej att gilla – med tanke på hennes förflutna kanske lite diskutabelt – men vi gör alla våra misstag. Den sång som genast faller mig i minnet är *Sång om syrsor* (med textraden *Jag kan inte längre höra syrsornas musik*), för jag har hamnat i det läget där jag själv inte längre kan höra syrsorna.

Operabesök kan det bli när jag är i *Prag* eller *Budapest*, för det är så mycket billigare än i Sverige, och ibland blir det även någon operett och musical. Senast såg jag i *Prag* operan *Aida*, av *Giuseppe Verdi*, som var tänkt till *Suezkanalens* invigning 1869, men som först framfördes 1871. *Triumfmarschen*, med de egyptiska soldaterna, är trevlig. *Läderlappen* av *Johann Strauss d y*, eller *Nahkhiir*, som operetten heter på estniska, såg jag i *Tallinn*. Mitt livs första operabesök skedde i *Budapest*. Jag reser vanligtvis inte med en kostym i bagaget, men när jag kom in i foajén på operahuset, insåg jag att det hade varit på sin plats att vara iförd kostym. Det kändes aningen obekvämt och jag funderade starkt på att skippa föreställningen till förmån för en barrunda. En kvinnlig publikvärd kom till min undsättning och förklarade att min klädsel inte var något problem. Jag hade köpt plats på balkong och de ”bättre klädda” höll till på parkett. Vilken opera det var kommer jag dock inte längre ihåg. Musicalen *Jesus Christ Superstar* såg jag också i *Budapest*.

Mitt intresse för stenkakor härrör nog från min barndom när min farmor och farfar hade en fäbodstuga. När farfar hade semester från sitt arbete, som smed åt *Ljunga älvs flottningsförening*, tillbringade de en vecka i stugan och då fick jag vara med. Där fanns en resegrammofon, men bara en skiva; och det var *Barnatro* med *Lapp-Lisa*. Skivan hade en icke försumbar spricka, men sprickan till trots så var den, i mitt tycke, fullt spelbar. Det hade nog funnits fler skivor, men någon påstods ha kunnat koka skidvalla av stenkakor. Det gäller att hitta rätt spår.

För att anknyta till hur man kan sova till musik, drar jag mig till minnes när jag och en kompis skulle avnjuta operan *Den flygande holländaren* i *Madrid*. Biljetten var inte billig och jag hade för en gångs skull tagit med kostym. Jag föll i sömn en bit in i första akten och sov så igenom hela operan. *”Wo man singt, da lass dich ruhig nieder, böse Menschen haben keine Lieder.”* Fritt översatt: *”Där man sjunger sover man lugnt, elaka människor har inga sånger.”* En sanning med modifikation.

av Lars Gradin







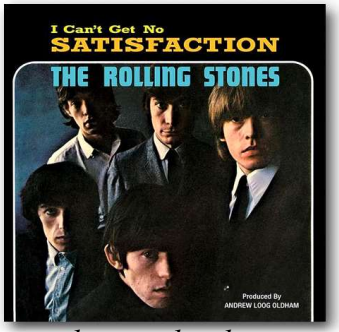

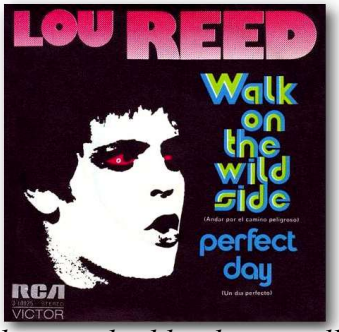



Artikelförfattarens musiklyssnande är, enligt honom själv; en salig blandning mellan artister och musikstilar.

Arga Gubben



Jag gick ner till badplatsen i förra veckan. Det satt någon vid grillplatsen. För min inre syn dök bilden av Auguste Rodins staty tänkaren upp. Varför kan man undra, för personen satt inte alls så och när jag sedan såg vem det var så försvann alla associationer. **AG:** Ånej, inte murveln också! **BB:** Men se goddag! Hur står det till? **AG:** Jag blir bara så trött på alltihop. **BB:** Sååå, har det hänt något? **AG:** Om det har hänt något? Det händer väl för höge farao något hela tiden. **BB:** Jo det förstås, men jag menade om det hänt er något som föranleder en total leda över tingens ordning. **AG:**Vafalls. Är han helt blind för omvärlden!? Krig och farsoter och ekonomisk kollaps och nöd och elände. Jag blir bara så trött på alltihop. **BB:** Jaha, det är alltså själva världsordningen som inte faller er på läppen. **AG:** Det är ingen ordning alls, redaktörn. Ingen som helst ordning och jag blir så trött på alltihop. **BB:** Men så här ser det väl ut hela tiden jorden runt. Har alltid gjort. Vi däremot är ju lyckligen förskonade från det mesta. Han glömde förresten att nämna jordbävningar, skogsbränder, torka, gräshoppsinvasioner, härdsmältor och översvämningar. Och klimathotet och AI inte att förglömma. **AG:** AI??? Vad i hela friden är det? **BB:** Artificiell intelligens. Datorer enkelt uttryckt. **AG:** Det var bara det som fattades. Jag blir så trött på alltihop. **BB:** Ja, det kan ju bli lite överväldigande ibland. **AG:** Ibland? Det håller på i ett. Det ena hotet före och det andra efter och jag blir... **BB:** Så trött på alltihop. Jo, jag har förstått det. **AG:** Och ingen gör något. Vad håller regeringen på med? Och försvaret och hemvärnet och lottakåren och frivilliga brandkåren och nån vem som helst. **BB:** Det finns många som arbetar i det tysta och förbereder och planerar, men gör han något själv för att lätta upp situationen? **AG:** Jag? Ska jag rädda världen nu helt plötsligt!? **BB:** Nja, det hade jag väl kanske inte riktigt tänkt mej. Men en lite mer nyanserad attityd kanske? **AG:** Bah! Försöker han antyda att jag inte är balanserad och ödmjuk? **BB:** Antyda är kanske inte det ord som först dyker upp. Men jag menar att man kan ju själv försöka värdera alla nyheter och larm och ta det hela med en nypa salt. **AG:** Strunta i alltihop alltså. Inget ansvar alls. Nej, vet han vad! **BB:** Oj, jag kom just på att jag har en tid att passa. Jag måste rusa. Adjö så länge. **AG:** Hmpf.

Arne Arnesson Arnes vardagsfunderingar...

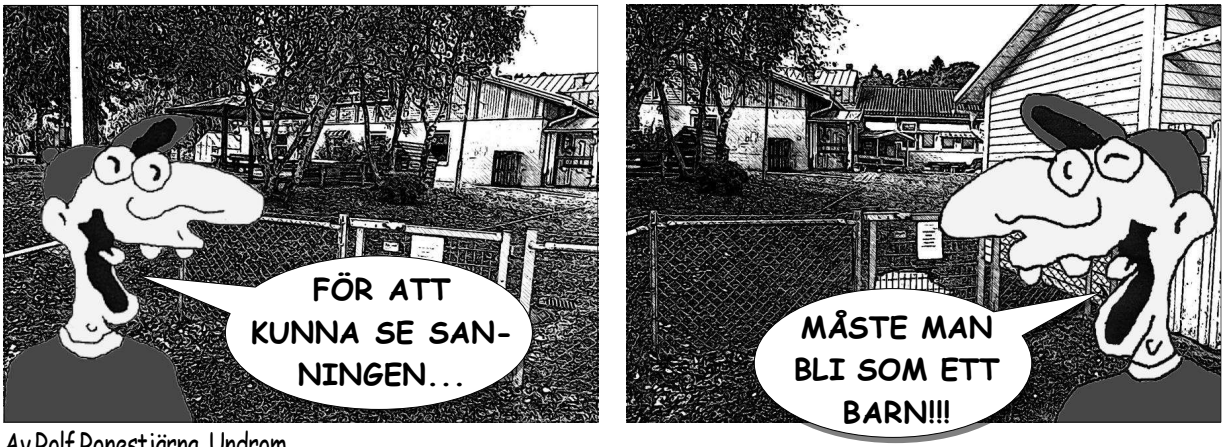

Av Rolf Ronestjärna, Undrom

ANSLAGSTAVLAN

BOTEÅS HEMSIDA
Via Anslagstavlan på hemsidan har Du koll på det mesta som händer i bygden!



Boteå Bibliotek

Sockenstugan i Undrom

Biblioteket har sommarstängt den 30/5-14/8. Ring Pia Hedberg på 070-606 70 68 om Du vill låna under den perioden. Svarar hon inte, så tala in ett meddelande på telesvaret, så ringer hon upp. Den 15/8 öppnar biblioteket igen.

Kvällsmatch på Bohedsvallen

Fredagen den 30/6 kl 20

Undroms IF möter Långsele AIF

*Förmatch *Småtävlingar *Servering

Hemvändarkväll på stranden i Undrom

Gratis underhållning för hela familjen

Lördagen den 1/7 kl 19-23

*Holmsten Trio *Angelica Jonsson *Klas Norberg

Gästartist: *Andrej Altin

Servering

Undroms IF & Boteå Skoterklubb hälsar välkommen

PARA HEMBYGDSGÅRD
SÅNGA-ÖVERLÄNNÄS HEMBYGDSFÖRENING

Nedanstående helger är gården öppen 12-16

1 juli kl 14 Underhållning med familjen Ronestjärna + kreativa gruppen ställer ut konst + servering
2 juli Öppet som vanligt
8 juli Gården uthyrd till Björkå PRO
9 juli Servering + ev underhållning
11, 18 & 25 juli kl 18-21 Musikkvällar med underhållning och kaffeservering
5 aug kl 13 Underhållning med Andreas Nilsson + servering
6 aug kl 14 Gudstjänst + servering

Tombola, loppis och utställningar. Bagarstuga kan bokas. Har vi inte öppet, så är Du välkommen att slå Dig ner med eget fika. Programmet är preliminärt och kan komma att utökas med ytterligare underhållning. Se annonser i Tidningen Ångermanland, botea.se, affischer och Facebook. Vill Du veta mer, så ring Pia Hedberg på 070-606 70 68. Vi hoppas Du kommer att besöka oss i sommar och önskar ett stort VÄLKOMMEN!



Välkommen till smedjan på Gålsjö

Från och med den 21/6 har smedjan på Gålsjö sommaröppet onsdag-söndag kl 10-15

Välkommen till Para Hembygdsgård

Fikasugen? Ta med vänner och bekanta till Hembygdsgården i Para lördagen den 8 juli kl 12-15
Gratis fika, underhållning, lotteri, loppisbord och trevlig samvaro! Välkomna! *Björkå PRO-förening*

Välkommen till allmänt möte i Sunnersta Folkets Hus

Onsdagen den 16 augusti kl 19
Bygdegruppen presenterar sina tankar om ”200.000”
Alla är välkomna med synpunkter och idéer

Välkommen till Undroms IF:s hemmamatcher

12/6 kl 19 Hägglunds IoFK **30/6 kl 20** Långsele AIF
31/7 kl 19 Myckelgensjö IF **14/8 kl 18.30** Sidensjö IK 2

gästboken

Många storstadsbor sneglar på landsbygden. En egen gård, lite odling, kanske några höns som går och pickar. Men att gå från lägenhet i storstan till en generös gård på landet finns det många funderingar. Finns det en skola och förskola i närheten som håller hög standard? Dagens föräldrar nöjer sig inte med att det finns ett skolhus och en skolgård, det måste vara bra kvalité på undervisningen.

I Sollefteå kommun står utbildning och bildning högt på agendan. Kommunen är vidsträckt, därför har vi också många skolor: 13 grundskolor, en friskola, 17 förskolor, varav fyra ickekommunala, ett gymnasium som hela 80 procent av våra ungdomar söker sig till.

Skidgymnasiet är i toppklass och Riksidrottsgymnasiet skriver bland annat i en rapport från ett besök den 3 maj att: "Skidgymnasiet har enastående förutsättningar med en ny mycket väl utrustad egen lokal i direkt anslutning till skolan. Lokalen har allt man kan önska sig för undervisning, styrketräning, fysiologiska tester, skytteträning, omklädning, förvaring och tvättmöjligheter. Både skolan och kommunen är starkt engagerade i verksamheten och har ambitioner att utveckla vidare. Eleverna vittnar också om att miljön är precis den helhet som behövs för att lyckas med både sin elitidrottssatsning och sina gymnasiestudier. Sollefteå är den mest populära orten med flest sökande där tidigare elevers resultat på den internationella arenan bidrar till att dra till sig nya elever. Sammantaget finns en väl fungerande organisation med ett gott ledarskap. En engagerad och på området kunnig och erfaren rektor, tillskrivs stor del den positiva miljön."

Så har vi det som familjen från storstan, som vill bo på landet, är intresserad av, nämligen byskolor. Vi har Öhns skola, Resele skola och i den här kommundelen Kalknäs skola. Skolnedläggelsen går som en farsot genom landet, men i Sollefteå gör vi tvärtom. Vi vill utveckla och höja kvaliteten i de mindre skolorna. Vi tror att man på sikt vinner på det. Behöriga lärare, samarbete mellan skolorna, så de inte uppfattar sig som isolerade öar, gemensamma evenemang där elever från skolorna får träffas och umgås. Det finns mycket mer att göra, men vi har tagit de första stegen och signalen mot elever, föräldrar och bygden är: Skolan är viktig i byn, vi satsar på och vi är stolta över vår byskola. Det gör en bygd rik och attraktiv.



Örjan Abrahamsson

Örjan Abrahamsson, skolchef och tidigare musiklärare på Kalknäs skola